

TABEL DE CONCORDANȚĂ

la proiectul Legii privind modificarea Codului Civil nr. 1107/2002 (cerințe pentru încheierea și funcționarea contractelor de reprezentare comercială)

1.	Titlul actului UE, inclusiv cea mai recentă modificare, nr.CELEX: Directiva Consiliului din 18 decembrie 1986 privind coordonarea legislației statelor membre referitoare la agenții comerciali independenți, publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene L 382 din 31.12.1986, CELEX: 31986L0653.		
2.	Titlul proiectului de act normativ național: Proiectul Legii privind modificarea Codului Civil nr. 1107/2002 (cerințe pentru încheierea și funcționarea contractelor de reprezentare comercială)		
3.	Gradul general de compatibilitate: Compatibil		
4.	Autoritatea/persoana responsabilă: Ministerul Dezvoltării Economice și Digitalizării, Diana COZMA		
5.	Data întocmirii/actualizării: 25.03.2026		
6.	7.	8.	9.
Actul Uniunii Europene	Proiectul de act normativ național	Gradul de compatibilitate	Observații
CAPITOLUL I Domeniul de aplicare <i>Articolul 1</i> (1) Armonizarea măsurilor prevăzute în prezenta directivă se aplică actelor cu putere de lege și actelor administrative din statele membre, care reglementează relațiile dintre agenții comerciali și comitenții lor. (2) În sensul prezentei directive, „agentul comercial” reprezintă intermediarul care desfășoară o activitate independentă și care este în permanență autorizat să negocieze vânzarea sau cumpărarea produselor în numele altei persoane, denumită în continuare „comitent”, sau să negocieze și să încheie astfel de tranzacții pentru și în numele	Nu este o normă necesară. Transpunerea unei Directive nu rezidă în preluarea textului. Potrivit art. 288 (3) din Tratatul privind Funcționarea Uniunii Europene (TFUE): „Directiva este obligatorie pentru fiecare stat membru destinat cu privire la rezultatul care trebuie atins, lăsând autorităților naționale competența în ceea ce privește forma și mijloacele .” Aceeși abordare a luat-o Estonia, care nu definește ce e agent comercial, ci definește contractul: „§ 670. Definition of agency contract (link) (1) By an agency contract, one person (the agent)	Compatibil	

comitentului în cauză. (3) În sensul prezentei directive, agentul comercial nu include, în mod special: — o persoană care, în calitate sa de angajat cu funcție superioară, este împuternicită să contracteze angajamente care sunt obligatorii pentru o companie sau asociație; — un partener care este autorizat legal să contracteze angajamente care devin obligatorii pentru partenerii săi; — un administrator judiciar, un lichidator sau un judecător sindic.	undertakes, in the interests of and for the benefit of another person (the mandator), to negotiate or enter into contracts in the name and on account of the mandator independently and on a permanent basis. The mandator undertakes to pay a fee to the agent therefor.” De fapt, Codul civil definește, în stilul clasic al codurilor civile europene, cu indicarea în paranteze, noțiunea de „agent comercial”: Articolul 1701. Contractul de agenție comercială (1) Prin contractul de agenție comercială o parte (<i>agent comercial</i>) se obligă să acționeze în mod permanent în calitate de intermediar care desfășoară activități independente pentru a negocia sau a încheia contracte în numele celeilalte părți (<i>principal</i>), iar principalul se obligă să îi plătească remunerație pentru activitățile respective.		
<i>Articolul 2</i> (1) Prezenta directivă nu se aplică: — agenților comerciali ale căror activități nu sunt remunerate; — agenților comerciali, în măsura în care aceștia operează la bursa de mărfuri sau pe piața de mărfuri sau — organismului cunoscut sub denumirea de „Crown Agents for Overseas Governments and Administrations”, înființat în Regatul Unit în temeiul Legii privind agenții Coroanei din 1979, sau filialele acestora. (2) Fiecare stat membru are dreptul să prevadă că prezenta directivă nu se aplică acelor persoane ale căror activități de agenți comerciali sunt considerate secundare potrivit legislației statului membru respectiv.		Prevederi UE neaplicabile.	
CAPITOLUL II Drepturi și obligații <i>Articolul 3</i> (1) În exercițiul activității, agentul comercial trebuie să promoveze interesele comitentului său și să acționeze loial și de bună credință. (2) Agentul comercial trebuie, în special: a) să depună eforturile necesare pentru negocierea și, după caz, încheierea	Articolul 1702. Obligația agentului comercial de a negocia și încheia contracte (1) Agentul comercial este obligat să depună eforturi rezonabile pentru a negocia, în numele principalului, și pentru a încheia contractele în privința cărora a primit indicații să le încheie. (2) Agentul comercial este obligat să urmeze indicațiile rezonabile ale principalului dacă acestea nu afectează în	Compatibil	

tranzacțiilor de care a fost mandatat să se ocupe; (b) să comunice comitentului său toate informațiile necesare pe care le deține; (c) să respecte instrucțiunile rezonabile primite de la comitentul său.	mod semnificativ independența agentului comercial.		
<i>Articolul 4</i> (1) În relațiile sale cu agentul comercial, comitentul trebuie să acționeze loial și de bună credință. (2) Comitentul trebuie, în special: (a) să îi furnizeze agentului comercial documentația necesară referitoare la produsele în cauză; (b) să obțină pentru agentul său comercial informațiile necesare pentru executarea contractului de agenție și, în special, să îl înștiințeze pe agentul comercial într-o perioadă de timp rezonabilă în cazul în care anticipează că volumul tranzacțiilor comerciale va fi cu mult mai mic decât cel la care s-ar fi așteptat în mod normal agentul comercial. (3) În plus, comitentul trebuie să îl informeze pe agentul comercial, într-o perioadă de timp rezonabilă, cu privire la acceptarea, refuzul sau orice neexecutare din partea sa, a tranzacției comerciale pe care agentul comercial a obținut-o pentru comitent.	Articolul 1703. Informarea de către agentul comercial pe perioada executării În temeiul obligației de informare prevăzute la art.1690, agentul comercial este obligat să furnizeze principalului în special informația privind: a) contractele negociate sau încheiate; b) condițiile pieței; c) solvabilitatea și alte caracteristici privind clienții. Articolul 1704. Evidența agentului comercial (1) Agentul comercial este obligat să țină evidența corespunzătoare privind contractele negociate sau încheiate în numele principalului. (2) Dacă reprezintă mai mulți principali, agentul comercial este obligat să țină o evidență independentă pentru fiecare principal. (3) Dacă principalul are motive importante pentru a pune la îndoială faptul că agentul comercial ține o evidență corespunzătoare, agentul comercial este obligat, la cererea principalului, să permită unui contabil independent accesul rezonabil la evidența sa. Principalul este obligat să achite serviciile contabilului independent.	Compatibil	
<i>Articolul 5</i> Părțile nu trebuie să deroge de la dispozițiile articolelor 3 și 4.		Compatibil	
CAPITOLUL III Remunerația <i>Articolul 6</i> (1) În absența unui acord între părți asupra acestei probleme și fără să aducă atingere aplicării dispozițiilor obligatorii ale statelor membre cu privire la nivelul remunerației, agentul comercial are dreptul la remunerația	Articolul 1701. Contractul de agenție comercială (1) Prin contractul de agenție comercială o parte (<i>agent comercial</i>) se obligă să acționeze în mod permanent în calitate de intermediar care desfășoară activități independente pentru a negocia sau a încheia contracte în	Compatibil	

de care agenții comerciali numiți pentru comercializarea produsele care fac obiectul contractului său de agenție beneficiază în mod obișnuit în locul în care acesta își desfășoară activitățile. În lipsa unei astfel de uzanțe, agentul comercial este îndreptățit să primească o remunerație rezonabilă, având în vedere toate aspectele tranzacției. (2) Orice parte din remunerație care variază în funcție de numărul sau valoarea tranzacțiilor comerciale se consideră comision în sensul prezentei directive. (3) Articolele 7-12 nu se aplică dacă agentul comercial nu este remunerat, în tot sau în parte, prin comision.	numele celeilalte părți (<i>principal</i>), iar principalul se obligă să îi plătească remunerație pentru activitățile respective. (2) Orice remunerație care depinde total sau parțial de numărul sau valoarea contractelor se prezumă a fi un comision.		
Articolul 7 (1) Agentul comercial are dreptul la comision pentru tranzacțiile comerciale încheiate în termenul prevăzut în contractul de agenție: (a) în cazul în care tranzacția a fost încheiată ca rezultat al acțiunii sale sau (b) în cazul în care tranzacția a fost încheiată cu un terț pe care acesta l-a câștigat anterior în calitate de client pentru tranzacții de același fel. (2) Agentul comercial are totodată dreptul la comision pentru tranzacțiile încheiate în termenul prevăzut în contractul de agenție: —fie în cazul în care i se încredințează o anumită zonă geografică sau un anumit grup de clienți, —fie în cazul în care acesta deține exclusivitate pentru o anumită zonă geografică sau un anumit grup de clienți, și în cazul în care tranzacția a fost încheiată împreună cu un client care aparține zonei sau grupului respectiv. Statele membre trebuie să includă în legislația lor una dintre posibilitățile menționate la cele două linii menționate anterior.	Articolul 1705. Dreptul la comision pe durata agenției comerciale (1) Agentul comercial are dreptul la comision pentru oricare contract încheiat cu un client pe durata agenției comerciale, dacă contractul a fost încheiat ca rezultat al eforturilor agentului comercial: a) cu un terț care a fost anterior atras de către agentul comercial în calitate de client al principalului în contracte de același fel; sau b) cu un client dintr-o anumită zonă geografică sau dintr-un grup de clienți care au fost încredințați agentului comercial. (2) Dreptul la comision prevăzut la alin.(1) apare: a) dacă principalul și-a executat sau trebuia să-și execute obligațiile rezultate din contract; sau b) dacă clientul și-a executat obligațiile rezultate din contract sau suspendă executarea în mod justificat. (3) Orice clauză care derogă de la dispozițiile alin.(2) lit.b) în detrimentul agentului comercial este lovită de nulitate absolută.	Compatibil	
Articolul 8 Agentul are dreptul la comision pentru tranzacțiile comerciale încheiate după expirarea contractului de agenție: (a) În cazul în care tranzacția este în principal rezultatul eforturilor agentului comercial în perioada de derulare a contractului de agenție și în care tranzacția a fost încheiată într-un termen rezonabil de la expirarea contractului sau (b) în cazul în care, potrivit condițiilor de la articolul 7, comanda terței părți a ajuns la comitent sau la agentul comercial înainte de expirarea contractului de agenție.	Articolul 1706. Dreptul la comision după încetarea agenției comerciale (1) Agentul comercial are dreptul la comision pentru oricare contract încheiat cu un client după încetarea agenției comerciale: a) dacă contractul încheiat este, în mod substanțial, rezultatul eforturilor agentului comercial exercitate pe durata acoperită de contractul de agenție comercială și dacă contractul a fost încheiat într-un termen rezonabil după încetarea agenției comerciale; sau	Compatibil	

	b) dacă condițiile prevăzute la art.1705 alin.(1) și (2) ar fi fost întrunite, însă contractul nu a fost încheiat pe durata agenției comerciale, iar oferta clientului a fost primită de către principal sau agentul comercial înainte de încetarea agenției comerciale.		
Articolul 9 Agentul comercial nu are dreptul la comisionul prevăzut la articolul 7, în cazul în care acel comision este datorat, în temeiul articolului 8, agentului comercial precedent, decât dacă, datorită condițiilor, este echitabil să se împartă comisionul între agenții comerciali.	Articolul 1706. Dreptul la comision după încetarea agenției comerciale (4) Agentul comercial nu are dreptul la comisionul prevăzut la art.1705 dacă un agent comercial precedent are dreptul la comisionul respectiv în baza prezentului articol, cu excepția cazului în care partajarea comisionului între cei doi agenți comerciali este rezonabilă.	Compatibil	
Articolul 10 (1) Comisionul devine exigibil de îndată ce și în măsura în care una din următoarele condiții este îndeplinită: (a) comitentul a executat tranzacția sau (b) comitentul ar fi trebuit să execute tranzacția, potrivit înțelegerii cu terțul sau (c) terțul a executat tranzacția (2) Comisionul devine exigibil cel mai târziu atunci când terțul și-a executat partea sa din tranzacție sau ar fi trebuit să o facă în cazul în care comitentul și-a executat partea sa din tranzacție, așa cum ar fi trebuit. (3) Comisionul se plătește cel târziu în ultima zi a lunii următoare trimestrului în care el devine exigibil. (4) Nu se poate deroga prin acord de la alineatele (2) și (3), în detrimentul agentului comercial.	Articolul 1706. Dreptul la comision după încetarea agenției comerciale (2) Dreptul la comision prevăzut la alin.(1) apare: a) dacă principalul și-a executat sau trebuia să-și execute obligațiile rezultate din contract; sau b) dacă clientul și-a executat obligațiile rezultate din contract sau suspendă executarea în mod justificat. (3) Orice clauză care derogă de la dispozițiile alin.(2) lit.b) în detrimentul agentului comercial este lovită de nulitate absolută. Articolul 1707. Scadența comisionului (1) Principalul este obligat să îi plătească agentului comercial comisionul nu mai târziu decât în ultima zi a lunii următoare trimestrului în care agentul a obținut dreptul la comision. (2) Orice clauză care derogă de la dispozițiile alin.(1) în detrimentul agentului comercial este lovită de nulitate absolută.	Compatibil	
Articolul 11 (1) Dreptul la comision se poate stinge numai dacă și în măsura în care: —s-a stabilit că nu va fi executat contractul dintre terț și comitent și —acest fapt este rezultatul unei cauze pentru care comitentul nu este vinovat. (2) Comisioanele percepute deja de agentul comercial se rambursează, în cazul în care dreptul la acest comision s-a stins.	Articolul 1708. Stingerea dreptului la comision (1) Clauza prin care se stinge dreptul agentului comercial la comision pentru un contract încheiat cu un client este valabilă doar în măsura în care aceasta prevede stingerea pe motiv că obligațiile contractuale ale clientului nu sânt executate dintr-o cauză pentru care principalul nu poartă răspundere.	Compatibil	

(3) Nu se poate deroga prin acord de la alineatul (1), în detrimentul agentului comercial.	(2) La stingerea dreptului său la comision, agentul comercial este obligat să restituie comisionul care a fost deja primit. (3) Orice clauză care derogă de la dispozițiile alin.(1) în detrimentul agentului comercial este lovită de nulitate absolută.		
<i>Articolul 12</i> (1) Comitentul transmite agentului său comercial o situație a comisionului exigibil cel mai târziu în ultima zi din luna următoare trimestrului în care comisionul devine exigibil. Această situație va stabili principalele componente folosite la calcularea valorii comisionului. (2) Agentul comercial are dreptul să ceară să i se asigure toate informațiile și, în special, un extras din evidențele contabile, pe care comitentul său le deține și de care are nevoie pentru a verifica valoarea comisionului ce i se cuvine. (3) Nu se poate deroga prin acord de la alineatele (1) și (2) în detrimentul agentului comercial. (4) Prezenta directivă nu intră în contradicție cu dispozițiile interne ale statelor membre care recunosc dreptul agentului comercial de a verifica evidențele contabile ale comitentului.	Articolul 1707. Scadența comisionului (1) Principalul este obligat să îi plătească agentului comercial comisionul nu mai târziu decât în ultima zi a lunii următoare trimestrului în care agentul a obținut dreptul la comision. (2) Orice clauză care derogă de la dispozițiile alin.(1) în detrimentul agentului comercial este lovită de nulitate absolută. Articolul 1709. Obligațiile de informare ale principalului (4) Principalul este obligat să transmită agentului comercial, într-un termen rezonabil, un raport privind comisionul pe care agentul comercial are dreptul să îl primească. Acel raport trebuie să prevadă modul în care a fost calculată suma comisionului. În scopul calculării comisionului, principalul este obligat să prezinte agentului comercial, la cerere, un extras din evidența sa. (5) Orice clauză care derogă de la dispozițiile alin.(2)-(4) în detrimentul agentului comercial este lovită de nulitate absolută.	Compatibil	
CAPITOLUL IV Încheierea și rezilierea contractului de agenție <i>Articolul 13</i> (1) Fiecare parte are dreptul să primească de la cealaltă parte, la cerere, un document scris, în care sunt stabilite clauzele contractului de agenție, inclusiv toate clauzele convenite ulterior. Renunțarea la acest drept nu este permisă. (2) Fără să aducă atingere dispozițiilor alineatului (1), fiecare stat membru poate prevedea că un contract de agenție nu poate fi valabil dacă nu este încheiat în scris.	Articolul 1702. Obligația agentului comercial de a negocia și încheia contracte (1) Agentul comercial este obligat să depună eforturi rezonabile pentru a negocia, în numele principalului, și pentru a încheia contractele în privința cărora a primit indicații să le încheie. (2) Agentul comercial este obligat să urmeze indicațiile rezonabile ale principalului dacă acestea nu afectează în mod semnificativ independența agentului comercial. Articolul 1703. Informarea de către agentul comercial pe perioada executării În temeiul obligației de informare prevăzute la art.1690, agentul comercial este obligat să furnizeze principalului în special informația privind:	Compatibil	

	a) contractele negociate sau încheiate; b) condițiile pieței; c) solvabilitatea și alte caracteristici privind clienții.		
Articolul 14 Contractul de agenție pentru o perioadă fixă care continuă să fie derulat de ambele părți după expirarea perioadei respective este considerat contract de agenție pe o perioadă nedeterminată.	Potrivit Codului civil al Republicii Moldova nr. 1107/2002, regula generală aplicabilă efectelor juridice ale raporturilor contractuale prevede că, dacă un contract continuă să fie executat tacit după expirarea termenului stabilit, acesta se consideră încheiat pe durată nedeterminată.	Compatibil	
Articolul 15 (1) Contractul de agenție încheiat pe o perioadă nedeterminată poate fi reziliat de oricare dintre părți prin înștiințare. (2) Perioada de înștiințare este de o lună pentru primul an al derulării contractului, de două luni pentru cel de-al doilea an început și de trei luni pentru cel de-al treilea an început și pentru anii următori. Părțile nu pot conveni perioade de înștiințare mai scurte. (3) Statele membre pot stabili perioada de înștiințare la patru luni pentru cel de-al patrulea an al derulării contractului, la cinci luni pentru cel de-al cincilea an și la șase luni pentru cel de-al șaselea an și pentru anii următori. Acestea pot hotărî că părțile nu au voie să convină asupra unor perioade mai scurte. (4) În cazul în care părțile cad de acord asupra unor perioade mai lungi decât cele stabilite în alineatele (2) și (3), perioada de înștiințare pe care trebuie să o respecte comitentul nu este mai scurtă decât cea pe care trebuie să o respecte agentul comercial. (5) În cazul în care nu s-a convenit altfel de către părți, încheierea perioadei de înștiințare trebuie să coincidă cu încheierea unei luni calendaristice. (6) Dispozițiile prezentului articol se aplică unui contract de agenție pentru o perioadă determinată în care acest contract este transformat, în temeiul articolului 14, în contract de agenție pe perioadă nedeterminată, fiind subînțeles că la calcularea perioadei de înștiințare trebuie avută în vedere perioada determinată precedentă.	Articolul 1693 din Codului civil al Republicii Moldova nr. 1107/2002, stabilește regula generală privind încetarea contractelor încheiate pe termen nedeterminat, prevăzând dreptul fiecărei părți de a denunța contractul prin notificarea celeilalte părți, cu respectarea unui termen rezonabil de preaviz. Norma prevede criteriile de determinare a caracterului rezonabil al termenului, inclusiv durata raportului contractual, investițiile efectuate, timpul necesar identificării unei alternative și uzanțele comerciale. Totodată, articolul stabilește termene minime de notificare, diferențiate în funcție de durata raportului contractual, și declară nule clauzele contractuale care prevăd termene mai scurte în defavoarea părții protejate. Articolul 1693. Încetarea în cazul contractului pe termen nedeterminat (1) Fiecare dintre părțile la un contract încheiat pe termen nedeterminat are dreptul la rezoluțiune prin notificarea celeilalte părți. (5) Principalul, comitentul, francizorul sau furnizorul este obligat să respecte un termen al notificării de cel puțin o lună pentru primul an, 2 luni pentru al doilea, 3 luni pentru al treilea, 4 luni pentru al patrulea, 5 luni pentru al cincilea și 6 luni pentru al șaselea an și pentru anii următori cât a durat raportul contractual. Orice clauză contrară prezentului alineat este lovită de nulitate absolută. Articolul 921. Declarația de rezoluțiune (1) Dreptul la rezoluțiune se exercită de către partea îndreptățită prin declarație scrisă notificată celeilalte părți contractante.	Compatibil	

<i>Articolul 16</i> Prezenta directivă nu afectează aplicarea legislației statelor membre prin care acestea prevăd rezilierea imediată a contractului de agenție: (a) în cazul în care una dintre părți nu a reușit să-și îndeplinească toate sau o parte din obligațiile care îi revin; (b) în situații excepționale.		Prevederi UE neaplicabile.	
<i>Articolul 17</i> (1) Statele membre adoptă măsurile necesare pentru a asigura agentului comercial, după expirarea contractului de agenție, o indemnizație potrivit alineatului (2) sau repararea prejudiciului potrivit alineatului (3). (2) (a) agentul comercial are dreptul la indemnizație în cazul și în măsura în care: —a adus comitentului noi clienți sau a contribuit substanțial la creșterea volumului de afaceri întreprinse cu clienții existenți, iar comitentul continuă să obțină beneficii substanțiale din afacerile cu acești clienți și —plata acestei indemnizații este echitabilă având în vedere toate împrejurările și, în special, comisionul pierdut de agentul comercial în afacerea cu clienții. Statele membre pot prevedea că astfel de împrejurări includ și aplicarea sau nu a unei clauze de interdicție comercială, în înțelesul articolului 20; (b) volumul compensației nu poate depăși echivalentul unei indemnizații pe un an de zile calculată din remunerația anuală medie a agentului comercial în ultimii cinci ani și, în cazul în care respectivul contract datează de mai puțin de cinci ani, indemnizația se calculează cu ajutorul mediei din perioada respectivă; (c) acordarea acestei indemnizații nu îl poate împiedica pe agentul comercial să obțină daune-interese. (3) Agentul comercial are dreptul la repararea prejudiciului datorat încetării relațiilor sale cu comitentul. Acest prejudiciu decurge, în special, în cazul în care încetarea relațiilor intervine în condițiile în care: —agentului comercial nu i s-au plătit comisioanele de care ar fi beneficiat din buna executare a contractului de agenție, în timp ce comitentul obține beneficii substanțiale legate de activitatea agentului comercial; —în condiții care nu au permis agentului comercial să amortizeze costurile și cheltuielile pe care le-a suportat pentru îndeplinirea contractului de	Proiectul legii privind modificarea Codului Civil nr. 1107/2002 (cerințe pentru încheierea și funcționarea contractelor de reprezentare comercială) 1. Articolul 1711 va avea următorul cuprins: „Articolul 1711. Compensația și despăgubiri la încetarea contractului de agenție (1) Agentul comercial are dreptul să primească o compensație la încetarea contractului de agenție dacă: a) agentul comercial a adus principalului clienți noi sau a contribuit substanțial la creșterea volumului de afaceri cu clienții existenți; b) principalul continuă să obțină beneficii substanțiale din relațiile comerciale cu acești clienți; și c) plata compensației este echitabilă, ținând cont de toate circumstanțele, inclusiv de comisioanele pierdute de agentul comercial în raport cu acești clienți. (2) În orice caz, compensația nu poate depăși remunerația pentru 1 an, calculată din remunerația medie anuală a agentului comercial în decursul ultimilor 5 ani sau, dacă raportul contractual a durat mai puțin de 5 ani, din media pe parcursul duratei efective. (3) Plata compensației nu împiedică și nici nu restrânge dreptul agentului comercial de a cere despăgubiri pentru prejudiciul cauzat acestuia prin încetarea contractului, în special dacă: a) agentul comercial nu a primit comisioanele de care ar fi beneficiat din buna executare a contractului, iar principalul continuă să obțină beneficii substanțiale ce decurg din activitatea agentului comercial;	Compatibil	

agenție la sugestia comitentului. (4) Dreptul la indemnizație potrivit alineatului (2) sau la repararea prejudiciului potrivit alineatului (3) poate fi totodată exercitat în cazul în care contractul de agenție este reziliat ca urmare a decesului agentului comercial. (5) Agentul comercial își pierde dreptul la indemnizație prevăzut la alineatul (2) sau dreptul la repararea prejudiciului în cazurile menționate la alineatul (3), în cazul în care în decurs de un an de la rezilierea contractului nu l-a înștiințat pe comitent că intenționează să beneficieze de drepturile sale. (6) Comisia prezintă Consiliului, în termen de opt ani de la data aducerii la cunoștință a prezentei directive, un raport cu privire la aplicarea prezentului articol și, dacă este necesar, îi face acestuia propuneri de modificare.	b) agentul comercial nu a putut recupera cheltuielile și investițiile efectuate pentru executarea contractului, la indicația sau cu acordul principalului. (4) Dreptul la compensație sau la despăgubiri poate fi exercitat și în cazul în care contractul încetează ca urmare a decesului agentului comercial. (5) Agentul comercial pierde dreptul la compensație sau la despăgubiri dacă nu notifică principalului, în termen de un an de la data încetării contractului, intenția de a valorifica acest drept.”		
<i>Articolul 18</i> Indemnizația sau reparația menționate la articolul 17 nu sunt datorate: (a) în cazul în care comitentul a reziliat contractul datorită neîndeplinirii obligațiilor contractuale de către agentul comercial, fapt care ar justifica rezilierea imediată a contractului de agenție în conformitate cu legislația internă; (b) în cazul în care agentul comercial a reziliat contractul de agenție și această reziliere nu este justificată de împrejurări care pot fi atribuite comitentului sau din motive de vârstă, infirmitate sau boală a agentului comercial și pentru care acestuia nu i se poate cere în mod obiectiv să își continue activitățile; (c) în cazul în care, cu acceptul comitentului, agentul comercial cedează unui terț drepturile și obligațiile pe care le deține în temeiul unui contract de agenție.	Proiectul legii privind modificarea Codului Civil nr. 1107/2002 (cerințe pentru încheierea și funcționarea contractelor de reprezentare comercială) <i>Redacție nouă a art. 1711</i> „Articolul 1711. Compensația și despăgubiri la încetarea contractului de agenție (6) Agentul comercial nu are dreptul la compensație sau la despăgubiri în unul dintre următoarele cazuri: a) principalul a rezoluționat contractul pentru neexecutarea esențială obligațiilor contractuale de către agentul comercial; b) agentul comercial a rezoluționat contractul, cu excepția cazului în care motivul rezoluțiunii constă în: 1) împrejurări care se atribuie principalului; sau 2) vârstă, infirmitatea sau boală a agentului comercial și pentru care acestuia nu i se poate cere în mod obiectiv să își continue activitățile; c) cu consimțământul principalului, agentul comercial cedează unui terț drepturile și obligațiile pe care le deține în temeiul unui contract.”	Compatibil	

<i>Articolul 19</i> Părțile nu pot deroga de la articolele 17 și 18 în detrimentul agentului comercial înainte de expirarea contractului.	Proiectul legii privind modificarea Codului Civil nr. 1107/2002 (cerințe pentru încheierea și funcționarea contractelor de reprezentare comercială) <i>Redacție nouă a art. 1711</i> „Articolul 1711. Compensatia și despăgubiri la încetarea contractului de agenție (7) Orice clauză care derogă de la dispozițiile prezentului articol în detrimentul agentului comercial este lovită de nulitate absolută.”.	Compatibil	
<i>Articolul 20</i> (1) În sensul prezentei directive, o înțelegere care restricționează activitățile de afaceri ale agentului comercial în urma rezilierii contractului de agenție se va numi în continuare clauză de interdicție comercială. (2) Clauza de interdicție comercială este valabilă numai în cazul și în măsura în care: (a) a fost încheiată în scris și (b) se referă la zona geografică sau la grupul de persoane și zona geografică încredințată agentului comercial, precum și la tipul de mărfuri care fac obiectul contractului de agenție. (3) Clauza de interdicție comercială este valabilă numai pentru cel mult doi ani de la încetarea contractului de agenție. (4) Prezentul articol nu aduce atingere dispozițiilor din legislația internă care impun alte restricții asupra valabilității sau aplicabilității clauzei de interdicție comercială sau care permit instanțelor să reducă obligațiile părților care rezultă dintr-un astfel de acord.	Articolul 1700. Obligația de neconcurență (1) Contractul poate interzice sau limita partea care pune pe piață produsele altuia să desfășoare, după încetarea raporturilor contractuale, activități care concurează cu activitățile celeilalte părți (obligația de neconcurență). (2) Obligația de neconcurență este valabilă dacă: a) este convenită în formă textuală, pe un suport durabil; b) se referă la un teritoriu sau la o categorie de clienți și un teritoriu și la produse de tipul celor care fac obiectul contractului; c) nu încalcă dispozițiile legislației privind concurența. (3) Obligația de neconcurență nu poate dura mai mult 2 ani de la încetarea raporturilor contractuale. (4) Orice clauză contrară dispozițiilor alin.(2) și (3) este lovită de nulitate absolută.	Compatibil	

	Proiectul legii privind modificarea Codului Civil nr. 1107/2002 (cerințe pentru încheierea și funcționarea contractelor de reprezentare comercială) 2. Articolul 1700 aliniatul (1) va avea următorul cuprins: „(1) Contractul poate interzice sau limita partea care pune pe piață produsele altuia să desfășoare, după încetarea raporturilor contractuale, activități de profesionist (obligația de neconcurență).”.		
CAPITOLUL V Dispoziții generale și finale <i>Articolul 21</i> Nici o dispoziție din prezenta directivă nu poate obliga statul membru să prevadă dezvăluirea de informații în cazul în care acest lucru este contrar ordinii publice.		Prevederi UE neaplicabile.	
<i>Articolul 22</i> (1) Statele membre adoptă dispozițiile necesare pentru a se conforma prezentei directive înainte de 1 ianuarie 1990. Statele membre informează de îndată Comisia cu privire la aceasta. Aceste dispoziții se aplică cel puțin contractelor încheiate după intrarea lor în vigoare. Acestea se aplică contractelor aflate în derulare până la 1 ianuarie 1994. (2) Începând cu data notificării prezentei directive, Comisiei îi sunt comunicate de către statele membre principalele acte cu putere de lege și acte administrative pe care le adoptă în domeniul reglementat de prezenta directivă. (3) Cu toate acestea, în cazul Irlandei și al Regatului Unit, data de 1 ianuarie 1990 menționată la alineatul (1) se înlocuiește cu 1 ianuarie 1994. În cazul Italiei, data de 1 ianuarie 1990 se înlocuiește cu 1 ianuarie 1993 în cazul obligațiilor care decurg din articolul 17.		Prevederi UE neaplicabile.	
<i>Articolul 23</i> Directiva se adresează statelor membre.		Prevederi UE neaplicabile.	